

Svenska kyrkan

GÖTEBORGS STIFT

DOMKAPITLET

Datum Ärendebeteckning
2015-02-04 42/15/73
(Åberopas vid svar)

Ragnar Block
Lunnaliden 1
51930 HORRED

Förfrågan

Enligt 17 kap 17 § kyrkoordningen får en präst i Svenska kyrkan leda gudstjänster och kyrkliga handlingar enligt den ordning som gäller i någon annan evangelisk-luthersk kyrka inom Lutherska världsförbundet eller i en kyrka eller ett samfund som Svenska kyrkan genom beslut av Kyrkomötet ingått en överenskommelse om särskild ekumenisk samverkan med. Gudstjänsten eller den kyrkliga handlingen får inte vara av sådan karaktär att den står i strid med Svenska kyrkans tro, bekännelse och lära.

Mariakyrkan i Uddevalla är enligt uppgift på kyrkans hemsida en evangelisk-luthersk församling som drivs av Kyrkliga Förbundet i Bohuslän/Dal och en del av Missionsprovinsen. Stigens kyrka tillhör enligt uppgift på kyrkans hemsida Missionsprovinsen. Någon kyrkogemenskap med ömsesidigt accepterande av kallelse, vigning och ämbetsutövning finns inte mellan Svenska kyrkan och Missionsprovinsen.

Domkapitlet har tagit del av uppgifter som finns på Mariakyrkans och Stigens kyrkas hemsidor. Enligt dessa uppgifter har, som domkapitlet förstår, "R Block" lett gudstjänster den 21 juni 2014 i Mariakyrkan och i Stigens kyrka.

Domkapitlet önskar få besked om Du är den "R Block" som uppgetts som ansvarig för gudstjänsterna den 21 juni 2014. Under förutsättning att Du är "R Block" önskar domkapitlet 1) få besked om Du vid dessa tillfällen lett gudstjänsterna eller endast hållit predikan samt 2) Dina kommentarer till Din medverkan vid dessa tillfällen i relation till vad ovan angetts om möjligheten enligt 17 kap 17 § kyrkoordningen för präst i Svenska kyrkan att leda gudstjänster i andra kyrkor och trossamfund.

Domkapitlet önskar att Du senast den 16 februari 2015 till domkapitlet skriftligen lämnar kommentarer till ovanstående.

På domkapitlets vägnar

Margareta Wicander

031-771 29 63,

margareta.wicander@svenskakyrkan.se

Till Domkapitlet i Göteborgs stift

Svar på "Förfrågan" 2015-02-04, ärendebeteckning 42/15/73

Som svar på fråga 1) meddelas att jag den 21 juni 2014 ledde gudstjänsterna i Mariakyrkan i Uddevalla och Stigens kyrka, och inte endast höll predikan utan ledde dessa gudstjänster i sin helhet.

Domkapitlet önskar 2) få mina kommentarer till min medverkan vid dessa tillfällen i relation till vad som anges enligt 17 kap 17 § kyrkoordningen för präst i kyrkan att leda gudstjänster i andra kyrkor och trossamfund, då "kyrkogemenskap med ömsesidigt accepterande av kallelse, vigning och ämbetsutövning" inte finns "mellan Svenska kyrkan och Missionsprovinsen".

Från domkapitlet utsändes skrivelse 2012-02-20 dnr 49/12/88 till samtliga präster i Göteborgs stift, som jag besvarade med "ÖPPET BREV" 2012-03-10. Jag påtalade ingående varför domkapitlets tolkning av KO 17 kap 17 § är uppenbart felaktig, och förklarade varför "vi" - ett antal präster - avser att fortsätta leda gudstjänster i aktuella sammanhang. Jag meddelade att "vi utgår från att efterforskningar och angiveri med drag av 'inkquisition'¹ är ovärdigt, otänkbart och uteslutet". - Då ingen anmälan mot min medverkan vid gudstjänsterna 2014-06-21 inkommit har initiativtagarna till efterforskningen på hemsidorna enligt "Förfrågan" 42/15/73 ägnat sig åt "angiveri".

Det finns anledning att påminna om att konventikelplakatet upphävdes 1858! Det har också framhållits att mission är överskridande av gränser. Kyrkans sätt att arbeta överensstämmer därmed med vad som menas med "ett öppet samhälle". Att behandla andra med maktfullkomlighet istället för att föra samtal och övertyga och visa respekt väcker inte förtroende.

Domkapitlets skrivelse 2012-02-20 utmynnade i följande hotelse:

"De präster som leder gudstjänster i andra samfund än de som omfattas av 17 kap 17 § kyrkoordningen bryter mot avlagt vigningslöfte att troget efterleva kyrkans lag och ordning. Det är således ett löftesbrott att leda gudstjänst i exempelvis Missionsprovinsen. Löftesbrottet kan bedömas vara av så allvarlig art att det inte finns något annat alternativ än obehörighetsförklaring."

KO 31 kap 12 § har en införd kommentar: "ÖN 1/01 De principer som följer av artikel 6 i Europakonventionen bör vara vägledande vid handläggningen av obehörighetsärenden." Detta innebär bl a att det åligger domkapitlet att behandla disciplinärenden rättssaker! och tillämpa generaliserbara rättsregler.

Vi saknar fortfarande stöd och bevis för att biskopens och domkapitlets tolkning av KO 17 kap 17 § är välgrundad och riktig. Det är att märka att kyrkoordningen fastställs genom beslut av kyrkomötet, inte av domkapitlet.

Det har allmänt uppfattats som ett självklart faktum att KO 17 kap 17 § inte innebär förbud för präst att leda gudstjänst i andra sammanhang än de som anges i denna paragraf. 17 kap beskriver bl a Svenska kyrkans gudstjänstliv och vem som får leda en gudstjänst. Där finns regler för samråd när gudstjänst firas i någon annan församling. Därtill kommer 17 § om gudstjänst i något annat kristet samfund. Bakgrunden och motivet var att framhålla de avtal f och överenskommelser där Svenska kyrkan har ingått gudstjänstgemenskap eller erkännande av ämbete och sakramentsförvaltning eller särskild

ekumenisk samverkan. Det fastställs att en präst i Svenska kyrkan får leda gudstjänster i dessa sammanhang, vilket är en nödvändig följd av de ingångna avtalen. - Därmed är Svenska kyrkans gudstjänstliv i huvuddrag reglerat och beskrivet. - 17 § tillkom år 1999. Men därutöver finns olika sammanhang utanför detta reglemente, där Svenska kyrkans präster har medverkat på olika sätt, bl a genom att leda gudstjänster och medverka vid pastorsinsättningar. Någon förändring inträffade inte år 1999. Vi som var med vid den tiden vet mycket väl att något förbud mot att leda gudstjänster i andra sammanhang aldrig diskuterades. - Om så hade varit fallet, så hade det förts en mycket ingående debatt, bl a om präster som leder gudstjänster i t ex Pingstkyrkan och andra liknande samfund. Kyrkoordningen talar också i olika sammanhang om ekumeniska gudstjänster och nattvardsfirande utan att närmare ange vilka samfund det gäller. Där är uppenbart att inte de samfund avses som uppräknas i domkapitlets skrivelse 2012-02-20 eller KO 17 kap 17 §.

All erfarenhet och praxis visar tydligt att en juridiskt korrekt läsning av KO 17 kap 17 § betyder, att när "en präst i Svenska kyrkan får leda gudstjänster och kyrkliga handlingar" i angivna sammanhang, så innebär detta inget förbud mot att leda gudstjänster och kyrkliga handlingar i andra fria, inte uppräknade sammanhang.

Ett sådant förbud är otänkbart i ett öppet och fritt samhälle! Svenska kyrkan, och därmed också domkapitlet, är enligt våra grundlagar offentlighetsorgan och har inte rätt att vid handläggning av disciplinärenden uttala kritik som kränker grundlagsskyddade rättigheter, såsom yttrandefrihet, åsiktsfrihet och mötesfrihet, när kritiken har karaktär av disciplinpåföljd! Såvitt jag förstår har domkapitlet inte rätt att utfärda bestämmelser eller utöva disciplinär tillsyn avseende vad vi präster gör på vår fritid, så länge det inte handlar om brottslig handling eller sedliga förbrytelser. Också Svenska kyrkan med dess biskopar och domkapitel är skyldiga att efterleva samhällets lagstiftning!

Den föreslagna åtgärden, att eventuellt obehörigförklara präst som leder gudstjänst i t ex Missionsprovinsens sammanhang - eller i andra sammanhang som Svenska kyrkan inte har avtal med - skulle, så långt jag kan förstå, underkännas vid prövning i Svenska kyrkans överklagandenämnd eller Arbetsdomstolen. Jag bestrider domkapitlets rätt att ta upp och behandla det ärende som anges i "Förfrågan" 42/15/73, då detta innebär ifrågasättande och kränkning av grundlagsskyddade rättigheter. - Tilläggas kan att biskop Gärtner invigde Stigens kyrka. Detta prövades i högre instans, och biskop Gärtner fick rätt. Detta understryker orimligheten att tala om löftesbrott när jag leder gudstjänst i Stigens kyrka!

Under mina studieår var det konsensus, och så undervisade Bo Giertz, att löftet att "rent och klart förkunna Guds ord, så som det är oss givet i den Heliga Skrift, och så som vår kyrkas bekännelseskrifter därom vittna" gäller oavvisligt under alla förhållanden. Om löftet att "troget efterleva kyrkans lag och ordning ..." kommer i konflikt med löftet att "rent och klart förkunna Guds ord", så gäller löftet om trohet mot Skriften och bekännelseskrifterna i det aktuella fallet. I övrigt, när Skriften inte påbjuder något annat, måste alltid (kyrkans) lag och ordning följas. Detta överensstämmer med Skriftens undervisning; "Var underdåniga all mänsklig ordning för Herrens skull'..." - men också, när utfärdade påbud kommer i konflikt med Herrens bud eller med HERRENS befallning att förkunna evangeliet för alla folk: "Man måste lyda Gud mer än människor." Just så undervisar vår kyrkas bekännelseskrifter. Och Martin Luther framhåller att vi inte får ta det som tillhör Gud och ge det åt kejsaren, dvs vår andliga eller världsliga överhet.

Allt detta har jag lovat "inför den allvetande Guden och med den stora räkenskapsdagen för ögonen att redligt och samvetsgrant med Guds nåd och hjälp efterkomma". Att utföra prästgårningen och vardagslivet "inför Gud, den allvetande, och med den stora

räkenskapsdagen för ögonen" betyder också att känna igen Kristi minsta bröder och systrar, som ofta är förföljda och illa sedda, men som vår Herre Kristus känner som sina. Matt 25:39-40.

Då prästvigningsstopp sedan många år råder för den som "inte har förklarat sig beredd att i alla uppgifter tjänstgöra tillsammans med andra som vigts ... oavsett deras kön" (KO 31 kap 2 § 5 punkt) så måste vi räkna med att kyrkfolk, som fått sin tro genom Svenska kyrkans förkunnelse och är övertygade att Herrens bud i 1 Kor 14:34-38 m fl ställen är giltigt i alla tider, ser till att få sådana präster vigda.

I detta läge ger Martin Luthers traktat om Kyrkans kännetecken vägledning. Vi ser en utveckling inom Svenska kyrkan, där prästvigningsstopp råder i strid mot Herrens bud, där jungfrufödelsen, Kristi försoningslidande och uppståndelse ifrågasätts som "historiska" verkligheter, där de dödas uppståndelse, domen och det eviga livet inte får utrymme i förkunnelsen, där präster i Svenska kyrkan viger "äktenskap" enligt ny definition som tydligt strider mot Jesu ord i Matt 19:4-6, jfr Rom 1:26-28, 1 Kor 6:9-11.

Samtidigt finns en förkunnelse och andlighet som utgår från Svenska kyrkans lära enligt KO 1 kap 1 §, som präglas av att "Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min väg", där Kristus förkunnas som vår Herre och Frälsare och vår enda Väg till Fadern. I sådana församlingar och gudstjänster ser vi Kyrkans kännetecken, och där finns Kristi sanna kyrka. - I den andliga vilshenhet som sprider sig i Svenska kyrkan är det god själavård att uppmärksamma kyrkfolket på Kristi Kyrkas kännetecken.

I nödläget som uppstått gick biskop Obare från ELCK/Kenya in med vigning - helt enligt Svenska kyrkans bekännelseskrifter. Om påvens makt och överhöghet - för att ta vara på unga mäns kallelse till predikoämbetet, så att evangeliets förkunnelse inte hindras i vår tid. Vi kan inte finna annat än att Kyrkans kännetecken finns också i dessa sammanhang, och att kristenheten och människorna i vårt land behöver dessa förkunnare. Och den kyrka som biskop Obare leder i Kenya har inte på grund av denna biskopsvigning uteslutits från Lutherska Världsförbundet!

För oss som VDM - Guds ords tjänare - gäller att välja sida, med den stora räkenskapsdagen för ögonen. Vår rätt och skyldighet är att träda fram och förklara, till vägledning för Kristi återlösta på väg mot evigheten, att de som vigts till präster enligt Guds ord och vår kyrkas bekännelseskrifter, men utan medverkan av Svenska kyrkans stift och biskopar - endast av den anledningen att de vill, också i handling, i allt troget följa Skriftens ord och Herrens bud, också i ämbetsfrågan - är insatta i predikoämbetet på Herrens befallning och i god kyrklig' ordning.

Det är också vår rätt och skyldighet inför Gud enligt Matt 25 kapitel att besöka Kristi minsta bröder och systrar som är missaktade och pariasförklarade men som hungrar efter Guds ords predikan och visar den sanna Kyrkans kännetecken. Flera av dessa är studerande och ungdomar, som går till Svenska kyrkans gudstjänster i sin hemort men saknar biblisk förkunnelse inom räckhåll på studieorten eller där de har sitt arbete, men känner igen Kyrkans kännetecken i Missionsprovinsens sammanhang.

Mycket är försummat av våra skyldigheter att besöka Kristi minsta bröder och systrar. Men när tillfälle har öppnats och vi har fått kallelse kan vi inte av hänsyn till människors bud och stadgar avstå från att följa HERRENS bud. Gamaliels råd, Apg 5:39, är viktigt att tänka på: "Se till att ni inte strider mot Gud själv." Jag avser att också fortsättningsvis leda gudstjänster i Missionsprovinsens sammanhang. "Guds ord bär inte bojar!" 2 Tim 2:9.

Ännu en sak att notera: KO 17 kap 17 § talar om att "En präst i Svenska kyrkan får leda gudstjänster och kyrkliga handlingar enligt den ordning som gäller i någon annan evangelisk-luthersk kyrka ...". Här talas om ordning som gäller i någon annan kyrka. De gudstjänster som jag leder inom Missionsprovirisens sammanhang utförs inte "enligt någon annan kyrkas ordning" utan enligt Svenska kyrkans Kyrkohandbok 1986. Var och i vilket sammanhang präst får leda gudstjänst nämns inte alls i denna paragraf. När Svenska kyrkans ordning följs finns ingen reglering av var gudstjänsten får genomföras. Denna paragraf fordrar en noggrannare läsning!

Jag måste återkomma till vikten av att göra våra uppgifter "med den stora räkenskapsdagen för ögonen". Snart är evigheten inne, och vi kallas att gå fram inför Kristi domstol! Vi behöver ha Kristus och Guds heliga ord med oss och välja rätt sida när vi kallas att vårda Kristi minsta bröder och systrar.

Där något av detta saknas behövs rannsakan inför Guds heliga ord, omvändelse och syndernas förlåtelse, av Jesu nåd!

2014-02-19

Med vänlig hälsning

Ragnar Block

Lunnaliden 1 519 30 HORRED
0320-87187 även fax